

کوماری عراق و وزارتہنی روشنیبری و راگہماندن

دورگانی روشنیبری و بلاوکردهوہی کوردی

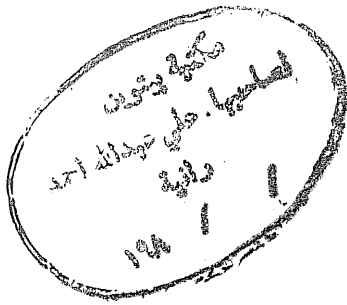
زنجیره‌ی ژماره (۲۰۶)

دوره‌نامه

شیمی
خوش‌سیده بابان

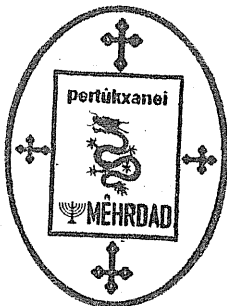

کوماری عراق
وهزارهتی روشنیبری و راگه یاندن
دهزگای روشنیبری و بلاوکردنهوی کوردی
زنجیره ژماره (۳.۶)

داره وهن

خورشیده بابان

دارهوهن

تهی دارهوهن نه زانی کیم
من نهو که سهه بۆت نه سووئیم

بۆت نه سووئیم ههروه کو موم
توم زور خوشتر نهوی له خوم

دارهوهن - دارهوبه

دارهقهزوان

من منالہ کہم کہ تو بیان کو شتم
ٹازاری سہختو سو سیان بی چہ شتم

پیشکشہ بہ :

- گیانی پاک و پیروزی ماموستا « گیو موکریانی » .
- بہ ہم مووئو پینوسہ دلسوزانہی مہ بہ ستیان تہ نیا
- راژہی ویژہو ووشہی پیروزی کوردی بہ .

سهره تايه کی کورت

دياره پيامی خامه، لای هموو نووسه ریک، وه کو یه ک نی به
هه به وشه ده کاته شاباشی کاته وهرزه کانی خوئی. هه به وشه ده کاته
ده لالی بازار ی سهودا هه شه وشه ده کاته سی، هه ناسه ی تیدا
ده دات... له ریگای پیت به پیت کانی ژان و ژیانوه، ئاوینه یه کی
روونی زات و وینه یه کی ته لخی کومه لمان نیشان ده دات.

خورشیده له دهسته ی سییه مه.

چاوخشان دنیکی سهری بی به هونراوه ناسکه کانیدا بومان روون
ده کاته وه که وشه «واته دهر برینی دهنگی مروث په روانه ی خوئی»
تاقه به خته وه ریبه که بوی ماوه ته وه و شانازی پیوه ده کات.
ئو به خته وه ری به وه کو تاکه ته رازوویه کی قورس و سهنگین و
پولاین هاوتای تايه کی تری ژیانی بی ده کات:

که کویره وه ریبه و هیچی تر.

دياره ئیمه هیشتا نه گه یشتووینه ئو ئاسته ی نرخ و بایه خی
کهسانی ناو کومه له که مان به راستی بناسین و هیشتا پیوانه ی
راسته قینه ی ئو بایه خه مان نه دوزیوه ته وه. ئه گینا هه قه به چاو یکی
تره وه بروائینه خوشکانی خه باتکاری وه ک خورشیده.

ده لیم: خه باتکار، چونکه پاله وانیتی ته نها مهیدانی جهنگی گولله
دهری ناخات. به لکو هموو ووره به رنه دان و به رده وامی و
کولنه دانیک له مهیدانی پان و به ریلای ژیاندا، له سهر ریپازی

راستی و هاوشان رویشتنی میژووی پیشکھوتنی مروّف دا،
پالہوانیتی به که بو خوی.

قهلم داننهان له ناو کومه لیکدا که نرخه قهلم نازانی.
که ووشه له سه ریشه و هه ره شه زیاتر به خاونه که ی نابه خشی
جوړیکی تری شوین دیاری پالہوانیتی به؛

ئمه به نیسبته هه موو نووسه ریکه وه... جا نه خوازه که ئه
نووسه رهش ئافره تیکی ناو ئه کومه له گوناچه ی ئیمه بیت.

ئهم بیرانه م به بیرا دین له کاتیکدا هه ندی دیری ژبانی «خورشیده»
به ده ستخته تی خوی ده خوینمه وه.

داستانیکی تر له زنجیره ی هه زاره ها داستانی وونی کهسانی ئه
کوردستانه.

هه قه له جیاتی ئه وهی خه لکی ئه م خاکه، شوناسنامه هه لگرن،
داستان نامه بخره نه باخه لیا نه وه...

هی: گهر ئه مه کاریکه نالوی خو له تو ماری دلدا ئه م داستانانه
تومارکراون و ته نها هاروژاندن و هه لژاندنیان ده وی به هه رحال،
باری نه ده یین ئه م ئه ندیشه دلنشینانه له بابه که مان هه لبویرن...
باچاو یک به م رازانه دا بخشینین.

له سالی ۱۹۴۲دا «خورشیده» دنیای وولاته که ی بینی «ته مه نی
هه شت سالیم بریتی به له بی باوکی و بی دایکی و سامناکی کوری
مامی خوم، واته برازای باوکم»، باوکی به فیل کوشت! و

له زه مانى پاشايه تى بوگه ندا به به رتيل خوى رزگار كردو ملك و مالى
 لى داگير كردين . . . هه تا ئيسته ش ژيانى من برى تى يه له نه شكه نه جو
 سه رسامى به هووى تهو گولله يه وه كه ئاموزا كه م له پيسته وه به باو كميه وه
 نا . . ! « سه ره تاي خويندنىم بو منداليم ده گه رپته وه ، به لام به هووى
 بى باو كييه وه ، له پولى چواردا له خويندن دابرام . ده ست ژنيكى
 له نه ندازه به ده ر دل ره ق و كو نه په رست و پوله كى كه و ت بووم . . . تهو
 براو كه س و كار هى سه ر به م ئافره ته دل ره قه دره نده يه بوون ، هه ر
 هه مان ريبازى دوزمنايه تى و بگره زياتر يشيان له گه ل گرتم و
 به رده و اميش . . . له ماوه ي شه ش مانگدا دوو ماله ميردى بو پاره
 په يدا كردن بو گيرفانى خوى بى كردم . . . به لام هيچيانم بى قبول
 نه كرا . . . هه رچونيك بى خوم رزگار كردو گه رامه وه پوله كه ي
 خوم . . هه ر هه مان سال به دو وه م ده رچووم بو پولى پينجه مى
 سه ره تايى . . ئيتر به نه نياو به نه بوونى و به بى كه سى ، خويندنى
 سه ره تاييم ته واو كرد . . به لام به هووى ده ستى چه په لى ته وژنه
 چاوچنو كه وه ، كه خه لك بى يان ته ووت دايك « كه له ئاموزا باوك
 كوژه كه م بو سه ر ژيانم ، خه ته رتريوو . . له قوتابخانه ئى ناوه ندى
 وه ريان نه گرتم چونكه له « نفوسدا » هه شت سال ته مه نى زياد
 كرد بووم . . ناچار به شدارى سى خولم كردو له هه رسيك ياندا به
 په كه م ده رچووم و له خولى سييه مدا دامه زرام و بووم به مو وچه خور »
 « سه ره تاي خويندنه وه م له پيش سالى ۱۹۵۸ د ده ستى پيكر دو ته نها

خویندنه‌وه بوته هاوړیم»

به‌لی ته‌مانه‌ته و باوه‌شه درکه زیبانه‌ن که «خورشیده»ی منال و
بی‌گناه خوی تیدا دوزیبه‌وه. . تنیا دهر وویه که به‌کولنه‌دانی
خوی بوخوی کرده‌وه: خویندن و خویندنه‌وه بوو. . . ئینجا
نووسین دهر برینی کول وکوی دهر وون. .

ووشه بوو به و پارسه‌نگه ئینسانیهی هاوتای تهر از ووی مان و نه‌مانی
راگرت: مان وهك مروث. . مروثی خاوه‌ن بیرو ره‌وشت و
ته‌ندیشه و هه‌لویت. . مروثیک که ده‌یه‌وی ئاوازی هه‌ست و
هه‌لویتى مروثانه‌ی خوی تیکه‌ل به‌رووباری هه‌رگیز نه‌وه‌ستاوی
مروثایه‌تی بکات. . خورشیده‌ده‌لی «له‌پیش سالی «۱۹۵۸» وه
وورده وورده ده‌ستم به نووسینی شیعر کرد به‌بی ته‌وه‌ی بزاتم شیعر
چییه و چونه». . لیره‌وه خورشیده ریازی خوی هه‌ل‌بژارد. . .
نووسینی شیعر بو دهر برینی ده‌ستی ئینسانی خوی، شیعر بو
زیان و بو مروث؛ هه‌ر ته‌م خاسیه‌ته‌شه که په‌ره‌ی پیداوه و مورکی
هه‌لبه‌سته‌کانی دیاری ده‌کات.

شیعریکی ساف، ساده، خوکرد «عه‌فه‌وی». . شیعری رومانسی له
شیوه‌ی «موناچات» دا؛ موناچات: بانگه‌واز بو که سان و، بو
دیمه‌ن و شوینه‌واره‌کانی سروشت، سکا‌لا دهر برینی خوی بو‌بان
هه‌ل‌رشتنی سوزی ساده و راستگو‌یانه‌ی ناخی. . هاواری به هاناوه
هاتن و به فریا راگه‌یشتن. . باوه‌ری نه‌به‌زین و خو‌راگرتن. . سه‌یر

ئىيە .

له كۆمەللىكدا كەدوۋچارى رزىمى زەشى پاشايەتى و سىستەمى
دواكە و تۈۋى دەره بەگايەتى يە، لە كۆمەللىكدا، كە مروۋقە كانى تر دلىان
بيورن «مىشكىان» يەردە و ھەست بە ھەناۋى لىقە و ماوان ناكەن،
سەير نىيە كەلە و چەشنى كۆمەلدا تەنيا سروشت بىتە ھاۋەلى
مروۋ و ھاۋرازى خەم و خواستە كانى ئەم ئاۋازە سادە و
راستگويانە كە خەرىكن لە ئەدە بە كە ماندا كزەبەن .

بەلام لاي خورشيدە، ھوۋ پالئەرو، لە ئەنجامىشدا كاريگەرى
خويان پاراستوۋە . . بەبى پىچ و پەنا ئەو بانگەۋازە رادەدېرى كە
شىعر بە شىكى جيانە بوەۋەى ژيان و ھەست و ھەلوپىستى
سروۋقانە تى . . بۆيە خويئەر ھەر بەزوۋى ھاوسوزى خوي لە گەل
ھەستى ئىنسانى شاعىردا دەردە خات .

ۋەنەبى خورشيدە تەنھا بوخوي ۋەك مەسەلە يەكى جياۋ دوۋرە
پەرزى ژيانى مىللەتە كەى خەم نەخوات . . ئەو تەۋاۋ ئاگادارى ئەو
ئازار يە كە لانكەى ژىنى ئەۋى نەخشان دوۋە .

بەلام ئەى رېبوار من لە باروۋتا
چاۋم ھەلىنا لە خويى روۋتا

ئەگەر ئەزانى بەسەرھاتى من
مىژۋوى پىرسامى ھەموۋ كاتى من

له ئاسمانی چاو خوږهم نه باری
سروشت، له گه لندا نه گری به جاری

گریانی سروشت و ئاسمان و به شداری بی کردنیان له شیوه نی
ناوه وهی شاعیردا، هه لئس و کهوتی رومانسیانه ی شاعیر له گه ل ئاکامی
پرو و داوه کانی واقع دا پروون ده کاته وه . . و هر و و یه کی دیکه ی ئەم
هه لئس و کهوته گه رانه وه بو یادگار و شوینه واره کانی مندالی و
به سهر کردنه وهی دوست و هاوړ بیانی تی له هه لبه سستی « من و ناوه که ی
قولنه دا » خو رشیده راستگو یانه و دلپاکانه هه سستی بیگه رد و هیوای
نازداری مرو فی دل به ژیان خوش به رام بهر ستم و تاوات
ده رده بړی .

به کورتی نه و سهر چاوانه ی ئیلهامی شعیریان لی هه ل دینجی و
دلی ده خه نه بزاف و بابه ته کانی گه لاله ده که ن نه مانه ن :

- ۱ - سروشت و ناوچه جوانه کانی کوردستان .
- ۲ - یادگاری مندالی خو ی له و شوینانه دا .
- ۳ - بابه ته رومانسیه ناسکه کانی وهك مندال و شهوو په پووله و
شمشمال ژهن .

۴ - پرسه و ماته مینی ماموستا و دوستانی .

۵ - ناکامی و سهر سامی و چه په ساوی خو ی به رام بهر کاره ساته کانی
ژیانی و هه ست کردن به ته نیایی و بی هاو له ی خو ی « به تاییه تی

نه بوونی به دایکیکی خاوه مندال» . .

بو دارشتنی ئەم بابەتە خورشیده تەنها بە دوای هەست و کولی
دەروونی خووی دەکەوی چونکە بابەتەکانی خویمان بابەتی هەست و
سۆزو عاتیفەن . . راستگۆیانە هەستە هەلقوللۆه کانی دەردەبەری
بەبی ئەوهی پەنا بو بیرو لیکدانەوهی قوول بەری پیش وەخت هیچ
ری و شوینیک و شیوه و رووخساریک بو هەلبەستەکانی دیاری ناکات
لەدوای لەدایک بونیشیاندا، بەدەگمەن یان زور بەکەمی دەستکاریان
دەکات بەکورتی، شیعەرەکانی شیعری «تەبع» ن تەبعیکی رەوان و
راستگۆ زوربەهی هونراوه کانی لە شیوهی شیعری زمانی «
هەوارمی» ن واتە شیوهی «بەیت» کە هەر دوو دیر لەسەر یەک قافیەن
أ. ا، ب. ب، ج. ج . . هتد» و کیشی پەنجەیی دە برگەیین «
+» کە بەزۆری لەلایەن شاعیری مەزنەوه «مەولهوی» ی نەمرا
بەکارهێنراون . . هەلبەت شارەزا بوونی خورشیدهی هەلبەجەیی لە
شیعری مەولهوی و، فولکلۆری کوردی ئەو ئاواچەیه بۆی لواندوو
بتوانی ئەم کیشە کوردیە خو مالییه

هەلبژیری و بەسەرکەوتویی بەکاری بینی . . . هەندی هونراوهشی
کیشی هەشت برگەییان هەیه، کە ئەویش کیشیکی خو مالی
گورانی کوردییه . .

ئەم کیشانە لەگەڵ زمانە پەتییه کەمی، رواله تیکی رەسەنیان بە
هونراوه کانی بەخشیه .

خورشیده توانیوتی ئەو کیشە برگییانە بو دەربرینی هەست و سۆزی خۆی بەکارینی... لە هونراوەی «پەیام» دا کیشی هەشت برگیی بەکارینی و رەنگاوڕنگی تیدا دروست دەکات بەکردنی بەشازە برگی «۸ + ۸» هەشت برگی «۴ + ۴» چواربرگی «۲ + ۲» لەم رینگە یەشەووە حالەتی خەم و سەرسامی خۆی بەشێووەکی دروست و کاریگەر بەخوینەر دەگەیهنی.

لە هونراوەی «هیاوایەژین» و «پەپوولە» و «داربەرۆ» و «پرسیار لە هەوار» و هونراوەکانی تریش ئەم توانایە دەبرێوێ.

خوشکە خورشیده خاوەنی دوو بەرھەمی تریشە کە بەناوی «تیشک» و «دیاری و یادگار» پیشتر چاپ کراون لە بەرئەووە تارا دە یەکی زۆر لای خوینەرانی ناسراوەو بە پیوستم نەزانی زیاتر لە سەر شیعەرەکانی بدویم... باشیعرەکان خویان لە گەڵ هەستی خوینەردا بدوین. تەنھا دەمووی ئەوە نەدەش بلیم کە لە سالی ۱۹۷۰ بو بە ئەندامی یەکییتی نووسەرانی کوردو، لە سالی ۱۹۷۹ دا بە ئەندامی دەستە ی بەرپووە بەری یەکییتی نووسەرانی کورد لە سلیمانی هەلبژیرا، کە من شانازی سەر و کایەتی کردنی ئەم دەستە یەم پی سپێردراو... ئەمەش بۆی لواندین کە لە نزیکترەووە بیناسین... بەراستی وەک ئاڤرەتیککی خاوەن باوەرو هەلوێستی مەردانە ناسیمان ئاڤرەتیک کە ئازادی و سەربەرزیی خۆی و شەرەفی قەڵەمەکی و خوشەوێستی وولاتەکی لە هەموو خیر و خوشییەکی خۆی تەنانەت

له ژيانيشي به لاره نازيزه تره . . بويه زور باوهرم به ووشانه ي
هه به كه ده لي هر له زووه وه «مه به ستم بوو له رپيه كي مروفايه تيبه وه
رازه به كي كومه ل و وولانه كه م بكم، له زه تم له ژيانيكدا به دي
نه ده كرد كه ته نيا برتي بي له خه وو خواردن و سوودي تايبه تي و،
هه به سروشت وادروست بووم و هاتبوومه كايه وه زور حزم
له ئيشي جوان كرداري، مروفايه تي به رزو نازايه تي و سروشت و
جواني و زانباري كردوه، نه مانه م بو ژيان به مايه زانپوه زور رقم
له ناو نيشاني خواروخيچ نه بووه، چند له ربي ره وشت جواني و
ناو نيشاني به رزدا به هيلاك بچوومايه هه ربيزار نه ته بووم و هه ستم به
هيلكي نه كرده "له كوئايي دا هيوادارم خوشكه خورشیده خامه كه ي
دانه ني و هه ميشه سه ربه رزو سه ركه وتووي

كه مال

سلیماني ۱۴/۱۲/۱۹۸۰

جوانی

تریسکه‌ی داره‌نار له‌بهر تیشکی خور
سروه و شنه‌ی دار سیبهر ئیجگار زور

پی به‌ره و ژوورکه به‌رزیه و نشیو
بونی ریحانه ههرمی و قه‌سیه و سیو

ته‌لان به‌ته‌لان جوگه و کانیاوه
مه‌شکوله‌ی ماست و دو دانراوه

ئاوی وه‌ک ته‌رزه، ساردو سازگاره
نمونه‌ی به‌رزیه کاری کردگاره

خونچه‌ی ئەم شوینه تازه به‌هاره
هه‌تاکو ئه‌رو‌ی ریزه چناره

جوانه ئەم شوینه پر رازو نیازه
تاسه و هه‌ناسه‌ی دلی دل‌خوازه

گوینو دارقەزوان سوورەتووی نازدار
جولانەیی کوۆرپە بەستراوە لەدار

لای لایەیی دلگیر ئاوازی دلیر
دەک یاخوا ھەرگیز نەچنە گەزمەسیر

ئاگری «داربەرۆی» پنەو سەردۆلە
نانی «ھەورامی»، ھەوری لەکوڵە

ھازەیی تاقگەیی زیو ئەدا لەسەر بەرد
مرواری تەرژیی ئەروا ھەرداو ھەرد

ناوبەناو خانووی بەھیلە ساوہ
ئەلیی ئەندازیار تەخشەیی کیشاوە

دایک بەرخۆلەیی داوہ تە بەرخۆی
بەرچینەیی پی بە لەگەڵ بەرخیی خوی

سمل و میخەک بەند، سەرو پویلەکەیی
بەدڵ ھەز ئەگەیی تیر سەیری بکەیی

په پیکه‌ری بالا ټه و چهرخو چاوه
چ په پیکه‌ر تاشیک وه‌های کیشاوه

فهرادی کیوتاش کیوی تاشیوه
دیاره، «شیرینی» ئیره‌ی نه‌دیوه

خهرانمان واهات له‌یل به‌له‌نجه‌ولار
تشی ئه‌ریسی بن داره‌و بن دار

خوزگه ټه‌زمانی به‌زمانی ماچو
ټه‌موت گورانی شیرین دامه‌چو؛

جریه‌ی چوله‌که ساباتی ناوباخ
سه‌ریک هه‌لپره، بو‌گه‌ردنی شاخ

خرنوک و بادهم گوژو به‌لالوک
هه‌میشه به‌هار رازاوه وه‌ک بووک

قه‌تارو شمشال می‌گه‌ل «که‌لی» شه‌نگی
چون بوی نه‌نوسم دانیشم بی‌ده‌نگی

بهراست له بهرزیی و جوانی ئەم ناوه
بێنوس هەر کوڵه، سهرم سورماوه

ههلهبچه ۱۹۷۷/۸/۱۱

پۆلەي دايكيك ئاوا پروات
دەتوخوا بو گوللە نەخوات

لەسەنگەرى بەرزى وولات
نەچرىكىيىت، واروژ ھەلات

زۆر يادگارم لەياد ماوہ
زۆرتەر ئەم سەرچەشمەو ئاوہ

ئەو شتانەي ليرە باوہ
مەلي دەنگخوشى ئەم ئاوہ

لەزۆر لايكە كانى و ئاو بوو
حەيران، لاوك، ليرە باو بوو

خو جواتانى «لادىي وەرى»
بەناوبانگ بوون لەگەلي جي؛

خوزگە لەزۆر شوين ئەيميران
چەند نازدار، كيژە كوردان

له پال گردیکا پیمان تهووت دی
یه کهم جار بوو دیم دیهک سی مال بی

هر له یادمه شلقه ی مهشکه ی پر
ئاگری ته پاله ته په ی نان و گر

که رویشکی سپی له ناو سهوزه گیا
خوا خوی تهووم بوو کهس راوی نهکا

(له ناو دهروونی دیرینی زهوی)
چهند هیمن ئاوی کانی هه لئه قولی

پونگی ناسکی لای جوگه له ی زیو
هیچ ناخوش نه بوو بو ناو دوکولیو

ئازیز کچه کورد؛ داینی کوننه کهت؛
بمکه به موورووی میخهک به ننده کهت

ساده ی هوره یهک؛ چریکه یهک خوش
ماندووی ری ی دوورم؛ بایمه وه هوش؛

شوره‌بی، چنار، ناو قامیشه‌لان
پر بوو له زیكهی هوزاری جوان، جوان؛

پورو ریشوئه، کوتره کیویله
په‌پوسلیمانکه، ناسک، جوانکیله

تاسه‌پرت ته‌کرد به‌ره‌مت ته‌دی
کارژوله‌ی ساوا به‌رخوله‌ی سپی

هوهوی کاکه جوتیار له‌ناو وهردی شین
فرکه فرکی هه‌نگی، شاه‌وستای هه‌نگوین

سملی، بون خوشی، ته‌م خاکه‌م هه‌بی
عه‌ترو گولای خه‌لکم بوچی بی

له‌دوور لوتکه‌ی شاخ بو ئاسمان چوبوو
قه‌لای سه‌رده‌مو سه‌نگه‌ری زوو بوو

شه‌و ته‌ستیره‌کان که پی‌ته‌که‌نین
جوانیه‌کی که‌یان ته‌به‌خشی به‌ژین

ئەي ووت ئەم دەشت و دولو پەيكولە
بەندى جگەرە شارەگى دلە

تیشكى رۆژ ئىجگار گەش بوو لەو دىيە
ئەتووت نەورۆزە رۆژى نووى پىيە

بەم جورە تاسەو تىنويەنيم شكا
شونى وام ھەيىت، بۆچيمە «نەمسا»

ھەلەپچە ۱۹۸۴/۱/۱۵

کۆسار

کۆسار؛ ھەر ئەللی کەلی ئەروانی؛
دەنکە درەکەمی دەریای ژیا نی؛
شەرت بو بلیم وەك کەناری بی؛؟
خوی دانیشی بوٹ بەکول بخوینی؛
یان وەك شاعریك شیتی جوانی بی،
شەییوای سروشتی نیشتمانی بی،
خوشتەر لە بلبیل بخوینی بەکول،
بو جھانی شاد؛ پەپولەو دار گول،
کەمی کاتیك شەفەق شەو ئەکاتە خەو
دی دەنگی شەمشال قاسپە قاسپی کەو،
گەش وەك نیرگزی دووچاوە کانت،
پەر وەك پەرژینی بروو برژانگت،
مەنگ وەك ھەلویتی نەرموونیا،
رووناك وەك بەھرەمی بەرزئی ژیا،
بوٹ بەھۆئمەوہ زۆر جوان بەووردی؛
لە وشەمی زیرینو دیرینی کوردی؛
کاتیك لیزگی خووسەر دیشتە دیار،

ئەدا لە شاخى ھەزار بە ھەزار،
بەتالى تيشكى ئاسۆي گەشو نوۆ،
بوت ئەھونمەوہ بو ياوگار ھەتبى.

ههزان

خۆزگه، ئەت زانی ئەمهوێت،

کهی باست بکههه

خۆزگه، ئەت زانی ئەمهوێت

کهی ناوێت بیهه

لهوساوه ئەندیشهه

وهك پهپولهیهکی ساوا

بهدهوری یادگارهکاندا

ئهسوریهوه

وورده وورده جی ههنگاوهکان

ئهخوێتهوه

نهخشه بو دژواری و مهودای

پهزارهکان ئهکیشیت

جی ههنگاوهکانی دا هاتوو

دیاری ئهکات

ئهی میژووه رهنگینهکه

ئهی لاپهه نههرهکه

هاتم

له يادتا، هاتم

به لى ههر هاتم

هاتم له بهر تيشكه ره نځينه كه تدا

له دهريا د پرينه كه ي ئاوا ته كانتدا

وورده وورده به دلىكى پر له هيو اوه

به پروا به كى وهك پولاوه

له قه راغ شه پوله وورده كاني ده ريا كه دا

له ژير چه خماخه ي هه وره بروسكه دا

ئاي چند به لامه وه پيروز بوو گه پرانه كه م

چند به لامه وه به ريز بوو گه رانه كه م

بوته مه به ستم ئيستته يش و ههر گيز

ههر بوى ته گه ريم

ههر بوى ته گه ريم و

دهست به رناده م

دهوران ته هه ژينم

دهريا ته هه ژينم

دهنكه مروارى ده ردنيم

مانگك دواى مانگك

سال دوای سال
به ره و لای خورم رانه کیشیت
بی گومانم هر نه روم و

هه رته گه م

له و تیشکانه ی نه مان ویست
چه پکت بو نه گه م
له و روژانه ی نه مان ویست
وورد بو میژوو نه دوین

له و مه لانه ی نه مان ویست
سر وودمان بو نه لاین

له و مرواریانه ی نه مان ویست
له گه ردنی چیا ی نه که یین

نه تو نه کوژیته وه
نه من ده ست به رته ده م
جا نه وکاته باست نه که م
تابه م جو ره ناووت نه به م

هه له بیجه ۹۸۴/۳/۳۱

له نديشه

به نه نديشه گه پرامه وه
به کاته کاندا خولا مه وه

ههنگاو به ههنگار که نه منا
له وه رزه کان سه رنجم نه دا

له پريواره کانم پرسی
له پروزگار ه کانم پرسی

پرسیم له که ژ، له دارقه زوان
له یادگار ه کانی جار ان

له نشیو، له به ره و ژوور که کان
له که زه با، شهسته بار ان

له چه م، له کانی او، له چنور
له ماندووه کانی ریگه ی دوور

پیشمه رگه کانی فه له ستین
خه بات، یه کیتی، نه به زین

له شهخته به فری کویستانان
«زه رده پهر» گزنگی به بیان

له قاره مانانی جیهان
له میژووی مروڤ له ژیان

هه نگاوه کانی ماموستا
تا کوی رۆی له کوی وهستا

ووتیان نه، نه وهستاو ئه راو
ئه ژی نامری بیرو هیوا

هه له بیجه ۱۹۸۴/۳/۳۱

هيو! به ژين

هرچهنده بيرم بلاوه!

په ژارهم لي وروژاوه!

ليت بيزار نيم ټه هوارم

يادگاري به رزي روژگارم

هرچهنده به «ناموښي» ټه ژيم!

پيروزيت لام، لیت بيزارنيم

يادمه لای تو سوره چنار

منالیک بووم، به رخی هوار

زورچار لهم ژير سيپه رهي تو

نيره دا تم کرد هلمه تو.

له گهل کچ و کورانی وورد
له م بواره، یاریم نه کرد

له ناکاو ناگری گولله
نه رزایه ناو ناوی قولله

زه ماوهند بوو شایی نه کرا
بووک به سواری ماین نه برا

برنهو به شانی ئیجگار زور
نه بریسکانه وه له بهر خور

دهنگی زورنا هی ده هوول کوت
نه ی به خوا کاکه خوشت گوت

نه بوو به تاههنگ قریوه
شار پر نه بوو له زریوه

له بهر ناله ی بریسکه ی گهش
نه یکرد به گاله «کیوه رهش»

بەلەنك

لاي من لوتكەي كەژ ئىستە بەقرىتە
ۈەك ۈەرزى بەھار ھەۋار رەنگىتە

تاقەي قەلبەزە بەرزىي كۆھساران
بوۈوتە مەدالىي كوردستانى جوان

كەچى پىم ئەلئىن سەردەمى بەھار
ئەۈ كاتە ۈەرە بېيتە «كەلار»

زۆر شوپىتم دىۈە لەنزىك ۈ دوور
«تەپەكەلم» دى لادىي، شارەزۈور

ھەر تەنيا «سى مال» زۆر بەبى دەنگى
لەگەل ستەمى رۆزگار ئەجەنگى

پیرۆزیت لام، لیت بیزارنیم
یادگاری بهرزی منالیم

به جوانی تو میشکم پر بوو
ئاشنای شاخ و شوینی چر بوو

دهسا تویش ئه‌ی شوانی خه‌مگین
خوهر نابی کز هه‌لنیشین

من به شیعر تو به شمشال
باپاراو کهین گه‌رووی زور تال

باییت نه‌وایه‌ک به‌ووردی
له‌سه‌ر شیوه‌ی شیعی هه‌ردی

ئاوی خوړو «کیوی» سه‌نگین
دهستی زور و دیراوی شین

خه‌لک وه‌ک «هه‌نگ» و زه‌وی هه‌نگوین
جوانه هه‌وار، هیوایه ژین،

دار بهروو

خوزگه دار بهروو، من و تو ههردوو
ئه بووین به سیه بو گیانی ماندوو

ئه بووین به سیه، ئه هاتینه بهر
بو ماندووی ریگهی «بانه» و «رهوان سهر»

ئه وهی له سینی و سفرهی نه پرسی
ماندووی ریی سهخته به سکی برسی

ئه بوین به خورهم له دوا لوتکهی شاخ
رامان ئه مالی خهم و تهم و ناخ

ئه بوین به بههار، ئه بوین به ئاورنگ
ئه بوین به بهیان، ئه بوین به گزنگ

لهم ژینه ئیمهیش ده وریکمان ئه بوو
ئه بوین به سهنگهر بو ئاواتی زوو؛

لهو لاره ریه بو خوت له سه ر یال
پرچی ره نگینت کردووه به ره شمال

خوزگه نه هاتم ههروه کو هوزار
سه ره به ست هه لئه فریم له م دار بو نه و دار

به ده نگیکی ساز چاک نه م چریکاند
روژی نازادیم له خه و هه لئه ستاند

ته بووم به سروود، ته بووم به شه مال
ته لیسیم و داوم گشت نه کرد به تال

تا کو گولاله ی زهردو سوورو گهش
ریگه ی کاروانیان نه چنی وه کو فه رش

له نه و روزیکدا نه و به هاری کورد
داستانه کانمان، وورد وورد باس نه کرد

۱۹۸۰/۷/۱۴

هه له بیجه

په پیام

په پیام هین، منیش وه کو تو
دهستم له جی خوی دهرچووه!

دهستی تو له گهردندایه
من دهستی خوم لی وون بووه!

له سهر ریگه به کلام ئه روم!
بی ئاگام لی گه لیک ویلم!

به لام ههرئه بی بجولیم
لانهی ته نیایی جی بیلیم

ریگه به که که پی ئه لین
گوایه جیهانیکی نوی به

جانازانم راسته وایه؟!
یان داوی ژانیکی نوی به!

رووناکی لی به نهو جی به؟
یان شهوه! تاریکه ری به!

بهراستی نه ژنوم نه له رزی!
ئاخو روژگار چیکه ی پی به؟

نهو په یامه ی که هیناوتنه؟
ماندووی ری به؟ یا ئاوساوه؟

نامه یه؟ یا هوئراوه یه؟
یاچیروکی تیا نوسراوه؟

هر پرسیاری پی وه لام بوو!
هریه که به لایه کدا چوو!

په یام ووتی من پی قاچم!
لای تووم و هیچ کوئی که ناچم!

کاتی په یامم برده وه
دانیستم، خوئی خوئی خوینده وه!

گهرم و گور بوو!
دلی پر بوو!
سهرم سورما!
ئهم دل پری به چون وا رووی دا!!?
کهی؟ له کوئی بوو؟!

نەپەرەپەك نەییست نەدوو!
هەرگویم گرت و تەواو نەبوو!

نەهونراوه، نەپەخشان بوو!
نەچیرۆك بوو؟ ئەهی هو! ئەهی هو!

باشە هەتاكو ئیستامن
لەژیر زەوی دا بوو بووم وون؟!

بو بەیی پرسیارو وەلام؟!
کویرانە گرتان ری ئەنجام!

زور بەی روژگار یان لی دزیم!
بو ههرمن، ئاسایی نەژیم؟

بو بی تاوان؟، بو به بی هو؟!
روناکیتان لی دزیم بو؟!

له زینم دا نامرادیم!
بو هر من ته نیاو ناشادیم؟

په یامم دا بهر شه با
باوهك ته منی من بی با!

۱۹۸۰/۱/۲۰

هه له بیجه

سروشنتو یاد

کانی یه بردینه یادگاری منی
یادگاری گهلی رۆزگاری منی

به زیخ و چهوو خره بهردی تو
لیردها ئەم کرد یاری ههلمه قو

لای ئەم «داری یه»، لەم سینه رانه
چەند چاو ئەریژرا، پرچ ئەکرا شانه

کل و کلتوری چاوی رهش و کال
هاوراز بوون، له گهڵ میخهک بهندو خال

تیشکی رۆژ ئەیدا له سنگی زیوین
ئەبویه ئاوینه بو بالای شیرین

شیرین شهکره سیو، گونا گولی سوور
گهردوون هینابویه بهرهم وهک بلوور

سوۆزی ژنه کورد (کوننه ئاو) له کوڵ

ٲهٲووه مٲسٲقاي چهٲ و دهشت و دٲل

لهكوي زريوهو جريوهي مهل بوو

ٲهنديشهٲ ٲهفري بو ٲهوي ٲهچوو

لهگهل شامارو تووله ماري ري

بي ترس و بي باك بووبووين بهاورِي

ٲهچوومه ٲهوبهر بو توتركي سوور

زور جار گويم ٲهگرت له شمشمالي دوور

ٲهٲولهي رهنگين چهٲند ناسك ٲهفرين

بي ٲاگا له خهٲ، نالهو راجلهكين

خورهي ٲاو، زيكيهي ٲوري هيلانه

ههٲجيره كيوي، ههٲگويني شانِه

جوتباري چالاک خاڪهٲاز لهشان

ٲهكهوته هوړه بو ديراوي جوان

داره وهن له دوور به خوئی ئەنازی
تیی شاسواران، ئەکه وتنه وازی
دهستهی که نیش گهل، «له رانه بیره»
ئای که دلگیر بوو، دیمه نی ئیره

ئیسته تو چۆلی، منیش خه مگینم
به تاقی ته نیا، خه ریکی شینم

به لام هه رچۆن بی ژیان هیوایه
هه رچهند شه و تار بیت روژی له دوايه

من هه ر کوردم و، تویش کانی و ئاوی
هه ر هیزی ئەژنوو، رووناکی چاوی

١٩٨١/٤/١٤

هه له بجه

شهو

شهو شه پولي
نه نديشه ي ناکام!

خستوميه ده ريام
شه وگاري پر سام!

سروشت پوشيويه
تاراي ره شي شهو!

مه ليش به ماتي
چاوي چووه ته خهوا!

نه شنه ي شه مال
نه سوزيكي خوش!

دره خته کانيش وه ستاون
بي هوش

ئهستیره گهشه
ئهویش وه کومن

شهوق و شادمانی
لی بوو ته دوژمن!

مانگیش تریفه
ئهوسای نه ماوه!

بی سروه، بی ههست!
سه رسام وه ستاوه!

به راست بهشی من
هه رکه م بوو، خه م بوو!

ئهوهیشی هه بوو!
شه و بوو، ته م بوو!

۱۹۸۰/۸/۱۵
هه له بیجه

كەل

كەلى شەنگى كەزى قەشەنگ
ئەي دلدارى دليرو مەنگ

مەل و پەپولەي رەنگاۋ رەنگ
وورده تيشك گولالەو ھەنگ

لەدەۋرى تو دین و دەچن
ريحانەو گول بو تو ئەچنن

يېگومانم كە شەۋزەنگ
خو راناگرى ھەروا بى دەنگ

ئاسو پىلوى خەو ھەلدېنى
بىلبى بەكولتر دەخوينى

ئېمەيش بەتاسەو ئارەزو
گول بارانت ئەكەين ھەموو

جا لهم ناو ديمه نه گښه
لاى هم كچوله چاو ره شه

دهنگى زورنا، زرنگه ي زيوو
ته كه ين به ديارى بو ته و ديوو

۱۹۷۸/۴/۱۶

هه له بجه

مانەم

بنو «ماموستا»، بنو چاو لیک نی
ژیان تاکو سەر دراوه به کی؟

هەرچەند خورپەیی دل زۆر بی ئەندازه
بنو. . . پیروزییەت هەواری تازه

نامرن ئەوانەیی کەوێک توۆ مردن
بنو. . . پیروزییەت، بەرزیی و سەرکەوتن

له قولایی گل، له ناو زامەکان!
داستان بنوسه بو دار ئەرخهوان

بەرزە ئەرخهوان رەنگێ ئال و والّا
بو سەر گۆری تویش وابوو بەئالّا

با بەهاری نووی گولالەیی لاری
نامەیی هەوال و باسی تووی بی بی

ماموستای چیرۆك خاوەن بەهرەى پاك
راسته كه گهوهەر نارزى له ناو خاك

بنو. . تاكو روژ ههڵدى له سهەر كهل
توش چاو ههڵدىنى له دهست نادەى ههه

له گهڵ كاروانى سهرفرازى ژين
پى به پى ته رویت، دەم به پیکه نین

به لام ئیسته من ماته م ! ماتم !
كاس و خه مبارى كوچى ناكاتم !

١٩٨١/١٢/٢٩

به بۆنهى كوچى دوایى ماموستا «موحه ره م موحه مه د ئه مین» وه خوا
لێى خوش ییت

هه‌لۆیستیک

له ئاڤره‌تیکێ کوردی ئیرانهوه

کچه بیانی هه‌ر خوی به‌ته‌نیا
به‌په‌ت باولیکێ به‌ستوه به‌کولیا

له «کهلێ» نه‌ندیشه، ده‌رکه‌وت وه‌کو خۆر
تیا به‌دی نه‌کریت، جوانی‌ی جور به‌جور

ریک و، ناسکو، گورجو، لی هاتوو
ری له‌به‌ر ده‌میا رائه‌کا زوو زوو

چهند خوشه ئیمه‌یش ئاسایی بژین
چهند خوشه هه‌وای سه‌ر به‌ست هه‌لمژین

هه‌ر له‌په‌نجه‌ی (پیی، تاته‌وقی سه‌ری
وورد سه‌رنجمدا، گه‌ردیکم نه‌دی

سه‌رتاپای بالای هه‌ر نازداری به
کاری سه‌روشته، بی ده‌ستکاری به

له ده‌ریای جوانی، دیده‌ی وورشه‌دار
مرواری نه‌چنم بو‌مای روژگار

سنگ و ناوشان پان، سپی، به‌هره‌وهر
پرچی زیرینی، رژاوه‌ته‌سهر

گه‌لی دیمه‌نم نه‌هیئته‌یاد
ئیسته‌خه‌مگین! وه‌گ منی‌ناشاد!

من له روژه‌ه‌لات، تو له روژ نشین
هر خوامان یه‌که، که‌ی وه‌ک یه‌ک نه‌ژین

کچه‌ی بیانی، ئاده‌میزاد نیم؟!
گوایه‌نامه‌ویت، وه‌ک مروف بزیم؟!

به‌لام نه‌ی ریوار، من له بارووتا
چاوم هه‌له‌ینا، له خوینی رووتا!

له‌جیاتی شیری دایک له‌م ناوه!

به خوین گوش کرام! ووتیان دوشاوه

ئه گهر ئه زانی، به سه رهاتی من!
میژووی پرسامی هه موو کاتی من!

له ئاسمانی چاو، خو پره ئه باری
سروشت له گه لئا، ئه گری به جاری

رپیواری بیگهره، ئیمه ی ههرداو ههردا!
ئیمه ی ئاواره، دل پر ئاخو دهردا!

ئیمه ی دوو چاری چه پوکی زوردارا!
هه ره له پایزه داین! نیمانه به هارا!

ئیمه ی بی هه وار، ماندوو رهنج بیوهر
کو یله و سته م نوش! به لام کو ل نه ده ره

ئیمه ی ش وهك ئیوه شه ی دای سه ره به ستین
تار و ژگار هه بی ت شی تی شیرینین

هەر له گره وداين له گه ل گهردوونا!
قولنگ بازي به به سهر بيستونا

هەر ههين، هەر نهژين
هەر چقلي چاوي به دو ناحه زين

له چاوه کانت نه باري جهوههر
بو به له يادما وابوویت به په يکه ر

پهري نهی دياریی، يادی داهاتووم
ووشه ی هه نسکی دلی نه سره وتووم

ئاسکی بزبو، نهی مهلی ئازاد
سلاومان ببه بو ژيانی شاد

له م جيهانه دا، جيهانی بهرين
بو ته نیا ئيمه سه رفه راز نه ژين

۱۹۸۰/۱۰/۹

سليمانی

من و ئاۋەكەسى قوللە

ئاۋەكەسى «قوللە»، ھارپىي ئەم سالم
ھاۋ رازى ھەست و ھەناسەي تالم!

سەرچاۋەي دېرىن، جىي يادگارى زوو
«لايەولانك» بوويت، بو دلى سربووا!

جار جار وەك دايك بەنەرم ئەتلاۋان
جار جارېش بەكول ئەتكردە گريان!

جار جارېش بەخور ئەگريابىن ھەردووا!
بو خەرمانى خەم ھىۋاي بزر بووا!

بو تروسكەيەك لە ئاسمانى شەوا!
نەتو سرەوتت ھەبوو، نەمن خەوا!

تو بەخورەي خەم من بەئاهى سارد
نالەو گلەمان بو گەردوون ئەنارد

ئىستايىش وائەروم بەخوات ئەسپىرم
بەلام بلىسەي ھەستەم ئەنىرم

ھەر كە گەيشتە لوتكەي «كيۈپرەش»
پىشوازي بىكە، بەدىمەنى گەش

زور چاك بزانه كە جىگەي پروام
منالەكەي زووم، ھاورىي بەوھفام

چاك لەيادمە، رۆلەي نازدار بووم
ھاورىي پەپولەو گول و گولزار بووم

لەم سەرچاۋەيە، بەشەپولى وورد
چاۋ شاركىم لەگەل تىشكى رۆژ ئەكرد

چىنگم گىر ئەكرد لەم زىنخە جوانە
بەچلى شۆرەبى ئەم كەرد جولانە

ھىچ ئاگام نەبوو لەچەرخى ستەم!
لە بى بەشىي زور، كۆيلەبىي و ماتەم!

خۆ تۆيش «شیرین گیان»، ناسکۆلهی «بتوین»
جار جار هاوڤدم بوویت، بو دلّهی بی شوین!

دلّهی زویرو، زامدارو شیواو!
وهك مهلی تیزرهو پهل و پو شکاو!

هر دم له یاده ناسکی ههستت
شیوهی دلسۆزیی دوو چاوی مهستت

توخوا «شیرین گیان» جاباییت بلیم
له وهتهی که ههم هر ریپواری ریم

رپی زور دژواره پر له چقله!
ئازاری چقل بو ناخی دلّه!

من هر ئه پۆم و ههنگاوێک ئه نیم
ههنگاوی دواهی بو دواوه ئه خزیم!

به لام شمشمال ژهن سوژیک، براكه م

هيچ سوودي نيهيني هيوايي و خهم

بيگومان ٿه پرورش ٿه پروات له کايه
دلي هر شهويڪ روڙيڪي تيايه

له روڙ هه لانداء، کاتي روڙ هه لاء
کارواني شهوي رابردوويش ٿه گات

دهنگي شمشمال و، شيرين و، سروشت
مال ناوايي گرم له ٿيوه و، له گشت

۱۹۷۶/۷/۱۲

رانيه

يادىكى «مەۋلەۋى نەسر» لە نەورۇزدا

تريفەي مانگە شەۋ، رەشمالى شەۋگار
فەرھەنگى بېرى ھەستىياري ھوشيار
تېشكى مۆم، ئەندىشەي وورد، شاپەرى پىنوس
نالەي نەي دەروون، خوزگە، ناخ، ئەفسوس

قوربان «مەۋلەۋى»، ئاوردە لەمن
ئەۋەي گەرەكتە، رەنگە لام ھەبن

لەزامى جگەر، ووشەي پشكوى سوور
بکہ بە ديارىي بو رۇزگارى دوور

كېلەۋ مەشخەلى نەورۇزىك سازكە
دەشت و دولى كپ پر رازو نازكە

زىكەي كەۋ، سويسك، كەل، ئاسك، مىگەل
بەفرى لالەزار، تاراي تېشكى كەل

تەرزەي تافگەي زيو، سوۆي نەيجەي شووان

بین به‌دیاری، هۆنەر، بو ژیان

بو سەر «شاتە» و کەژ مرواری ناز بی
بەرەزای سەوزو چریکەو ساز بی

سیاچەمانەو هۆرەو گالە ی خیل
لایە لایە بن، بو ئەندێشە ی ویل

تافە ی قەلبەزە، چری چەم و باخ
بژنەوم بەستە ی باخەوان بی ناخ

دیم بو دیدە نیت، ئەمرو ناسبە ی
بە بەرزی خاکت تیر ئەلیم ئوخە ی

کام گۆل گرنگە، لای کوردەواری
بوسەر «گل کوکەت» ئەیکەم بە‌دیاری

قوربان نەورۆزە، بە‌هارمان ئالە
گولالە ی سەرسنگ، پەمە یی کالە

هاژەى «كەياوان» جى ھەوارگەى لەيل
بۆنەتە كۆرسى ھۆزارى دل كەيل

نەورۆزە، قوربان، وولات خەملىۋە
بەھارى نوپىيە، زستان بەزىۋە

۱۹۷۹/۳/۴

ھەلەبجە

سەرشاتە: ئەو شوپىنەيە كە گل كۆى «مەولەۋى» تىدايە .
ئەم ھەلبەستە لە مېھرەجانى دوۋەمى شىعەرى كوردىدا خويندرايەۋە

تېپىنى:

لەم ھۆنراۋەيەدا دووجار ۋا رېكەوتوۋە باسى «سان» ۋ «ناز»
ھاتوۋە، بەلام ھە رىكەيان لەجىى خويدا جوۋرە مانايەك
ئەبەخشى .

هن و بلبل

بلبل چند جوان بوو ديمه نی لادی
که ژو گردو لکه، کانی و داره رمی

کارو کارژوله، به ره زای شاخان
ئی چند به سوزبوو، زریوهی باخان

مهی ره نگاوره نگ، دارگویزی قه شه نگ
چنار هه لچوبوو، ره نگین و بی دهنگ

له ناو دار به روو، ره زو به لالوک
له دوور دیار بوو، تارای سه ری بووک

زور به ئاهه نگ و چه پله و گورانی
به سواری «ماین» بوکیان ئه هانی

له م بهر بوئه و بهر شریخه ی برنه و
زرمه ی زه ماوه ند، تا کو نیوه شه و

تافه‌ی قه‌لبه‌زه، پرنیگاری وورد
سیاچه‌مانه‌و، شوخی کچه کورد

لوتکه‌ی ئەندیشه‌ی ئەبرد بو‌لای خو‌ی
هه‌رک‌ه‌س هه‌ل ئەستا به‌سته‌خوان بو‌و بو‌ی

من به‌ووشه‌ی جوان، تو‌یش به‌سو‌زی خو‌ش
سه‌رچاوه‌کانمان ئەهینایه جو‌ش

ئێسته ئەو کزه، منیش دل‌گیرم
به‌داوی خه‌مان به‌ند و زنجیرم

بلبل با بو‌تی باسکه‌م به‌جوانی‌ی
زۆر به‌رووناکی ئەک به‌نیهانی‌ی

چونکه له‌ژیندا نه‌ینیم نی‌یه
به‌لام به‌دبه‌ختم! بو‌؟ له‌به‌رچی‌یه؟!

مه‌لیک بووم ئازاد له‌باخی سروشت
شه‌یدای جوانی‌ی بووم، گولم خو‌ش ئەویست

هەر له‌به‌یاندا، چه‌پۆکی زۆردار!
به‌دبه‌ختی کردم! به‌دریژی رۆزگار

کورسی و گیرفان و دراوی بی‌فه‌ر!
چه‌رخ‌ی رۆزگاریان لچه‌پ هینایه‌ گه‌ر!

مالی و بیران کرد چه‌ند لانه‌ی شیوان!
چندان یانه‌ی کرد به‌یانه‌ی دیوان!
تۆ بلی‌ی بلبیل گیان، زۆردار له‌بن بی‌؟!
که‌سی که وه‌ک من سته‌م نه‌نۆشی؟

بلبیل خو‌ دياره‌ که‌چه‌ند خو‌ش خوانی
تۆ له‌نه‌ته‌وه‌ی شای بلبیلانی

به‌هه‌ستی خاوین، به‌و بیره‌ به‌رزه
دلی زۆرداری به‌ینه‌ له‌رزه

بلی بی‌گومان گیانی به‌یه‌ک بوون
مۆته‌که‌ی سته‌م ئەکات سه‌رنگون

١٩٨٢/٤/١٥

هه‌له‌بیجه

ژنه كوردی مههابادی

خۆزگه ئه‌متوانی کوتومت
هه‌روهك خۆت، وینه‌تم ئه‌گرت

له ئازایی و، له نه‌به‌زیت
له‌دلسۆزی و، له سه‌ربه‌رزیت

ئای بو پینۆسه‌که‌ی «بی‌که‌س»
وینه‌ی خۆت بدایه‌ ده‌س

ژنه كوردی مههابادی
لایشم سه‌یر نه‌بوو وه‌هام دی

ووتی پۆله‌یه‌کی كوژرا
میرده‌که‌شی له‌لای نیژرا

وورده‌کانم هه‌ر له‌برسا!
له‌سه‌رماندا، هه‌ر له‌ترسا!

گیانی پاکیان سپارد به خاک
مردن له رپی ژبانی چاک

رۆله یه کم له سهنگه ردا
به سه وانه ی دوزمن بدا

جانازانم ئه ویش ماوه؟!
یان له شالاودا، کوژراوه؟!

هیچ نه م بینى توژیك بگری
له سه ر خو پیکه نی و ووتی

ئازیزانم خوی هه ر وایه
به خوړایی خوړ هه لئایه

۱۹۸۱/۱/۲۷

هه له بچه

تىن ھەلگىشېك لەگەل فۆلكلورى كوردى

پرسىم لە دارگول بۆوا بىبارى؟!
ھەموو دەم لەگەل رۆزگارىدا يارى؟!!

گول ھاتە ۋەلام زور بەخەمبارى!
ۋوتى بىروانە رۆزگارو كارى!

لەگەل ئىمەدا ياربوونى دوورە!
چىنگى ستەمى بەخوئىنمان سوورە!

«نالاندىم چون كەو، پىچىم خوارد ۋەك مار!»
«ئەلقەم دا لەدەور سەۋلى پاي چىنار»

«پرسىم لەدارگويىز، سەر باشقەى داران»
«كوانى دەنگى ھۆز؟ زەمزەمەى جاران»

«ئەرى ئەى داربى شوخى سەر كانى»
«(ئاخو لەزامى دلم ئەزانى؟!))»

خورهی خویناوی جهرگی کون کونه !
ئەم چەماوە گشت فرمیسکی منە !

فرمیسک و خوینە ئەرژیتە رووبار
بویە رەنگین و پاراوە گولزار

مەلی ئازادی بی گەردانە ی گول
هەر ئاوارە یەو ناخوینی بە کول !

بەلی بیگومان کلپە و کزە و سوژا!
ئەبن بە چاوگ بوگری نەوروژ

قاقەبە ی ژەرەژ، خرە ی راوارە
ئەبن بە سروود، بو ئەم هەوارە

١٩٧٩/٧/٢٧

هەلەبجە

ژەرەژ: کەو

پڻ سڀاڻو

ڪو ڳوٺ؟ ڪو ٻه ھار؟
ڪو ٺاھو ڀاڙي ڀاڻ؟
ڪو چريڪھي مھل؟
ڪو ٻھ ٻولھي ڄوان؟
ڪو ٺھ سٽيرھي شھو؟
ڪو شٺھي شھ مال؟
لايھ لايھي خھو؟
ڪو چھم؟ ڪو چنخور؟
ڪو ساٻاٽي زور؟
ٺيٺھ ٺاھراستھ ڪوئي پھ
ليزگي خور؟؟!
ڪو ھيو او ٺاوات؟
ڪو ڪامھراٺي؟
ڪو ٺاھي ٺھندي شھي ٻھ ھاي ڄوانھي؟

ٺھ سٽيرھ گھ شھ چاوم لھ ٺو پھ
خوزگھ ٺھ مزاني ھھ وارٺ ڪوئي پھ

به لام به مجوره كهى له تو ته گه م؟!
مه گهر ژماره ي په ژاره بكه م

۱۹۸۱/۷/۱۵

جھڑن

لہ جھڑناندا ہرمن تہ نیام
بی دایک و، بی باوک و، برام

نہ خوشکیک، لہ دەرگاوه دی
نەرۆلہ یهك، وورد بوم ئەدوی!

ئەلی . . دایه!

راسته وایه

خو ئەم ئاوو ههواو گلە
میشکی سەرە خوینی دلە

ئەگەر بیو نازی نہ کیشین
بیگومان بی هوش و گوشین

دایه ئەزانی «ماموستا»

زور مەردانە دلی وەستا!

به لآم ههست و هوش و بیری
تازه، که وتوته ئاوردیری

ئاوی نه مامی نۆی ئه دا
له نۆی وه ژین دهست پی ئه کا

ته موزی ۱۹۸۱

سلیمانێ

كچه كوستانى

كچه كوستانى روومەت بە فرو خوین
ئاوارەى زۆردار! زامدارى بى شوین!

چەند كز ئەروانىت، چەندە كەسائىت!
نەكەست ديارەو، نەكەس ئەناسىت!

سوورە ھەلآلەو چنورو شەوبو
ئىستە ئەوانىش زامدارن وەك تو!

بو ئىوہ مەل بوون وا كەوتنەداو؟!
بو مىشولە بوون وەها كران راو؟!!

ئىمە ئەمەمان ھەر لەگەلدا بوو
بوچى چەپوكى خومەينىش مابوو؟!!

نازدار نازانى؟! خومنىش كوردم
خوم بوڊاى بەكوشت بەلام نەمردم

چهند نازارم چهشت! چهند خه م نوّشی!
بوّ ئه وهی که تو بژیت به خوشی

بوّ ئه وهی وه ها به ستم نه ژین!
وا به بی که سی و به دبه ختی نه مرین

بی په روا پریم ریگهی سهخت و دوور
بوّ رزگاری تو شکاندم سنوور

نازدار نازیم به خانووی ته پیووا!
به دهست و چاوو گهردنی په ریووا!

به ههستی به رزی هه رگیز نه به زیووا
به گیانی پاکی رولهی خیر نه دیووا!

به دایکی کوژراو به باوکی وون بووا!
به کورپهی ساوای ژیر دارو پهردوو

به چهندان مال و نوی مالی شیواوا!

به تازه بوی بو ناو گل براو!

به ناله‌ی که‌وی هیلانه سووتاو!

به گولوانی خوین تیا راه‌سبتاو!

خه‌یالیان خاوه کوردین و هه‌ره‌هین
ری چهند دژوار بیت به‌ئامانج ته‌گه‌ین

/۹۸۱/۷/۱۲

هه‌له‌بچه

ماندووی ریگه‌م

هه‌رچه‌نده ماندووی ریگه‌م!
که‌وتومه ناو درکی خه‌م!

«تارا»، تاره ریگه‌گه‌م
سه‌رسام، ری ده‌رناکه‌م!

به‌لام نازانم به‌زین
ئه‌بی هه‌لیت روژی ژین

پرسه‌دار بوم! ره‌شپوشبوم!
به‌دیدارت دل خوشبوم

تیشکی خوری به‌یانیت
ئه‌ندامی پر له جوانیت

تریفه‌ی مانگی چاوت
بروو برژانگی خاوت

هەر که یه کهم جار بینیم
هونراوهیان پی نووسیم

ئهم چهند دیره دیاری بیت
دیاری کوردهواری بیت

ئهرۆم گولت بو ئه کهم
سه د جار ملی ئه شکا خهم

کام چیا رهنگاو رهنگه
کام چل بهرزو قه شهنگه

بوئی ئه فرم ئه چریکینم
مژدهی هیوات بو دینم

له کوئی گول خهرمانه‌ی دا؛
عه‌ترو گولای ریژا

ههستی منیش له‌وی‌یه
گولای بوئو پی‌یه

لهكوى ئه لىن رۆژھەلات
تارىكى ئه بى پروات

ھەستى منىش له وى يە
ر ووناكى بو تو پى يە

۱۹۸۴/۴/۴

ھەلە بىجە

شېۋەن بۆ كۆران

پرسىم لە رېنگە، پرسىم لە رېيوار
پرسىم لە دارگول، پرسىم لە چنار

پرسىم لە كازيو، پرسىم لە كاروان
ئاخۆ ئەزانن لە كوچى «گۆران»؟!

شۆرەبى خەمبار سەرى راوەشان!
سەرچاوەى روونى، ھىناپە گريان

جریوھى ئەستېرە سروشت و جوانى
شۆخى كچە كورد، شىعرو گۆرانى

كەف زىوينى چەم سۆزى ھوزاران
كزۆل مائەوہ! بى نازى گۆران!

كى بايەخ بدا بە جوانى زيان؟!
كى وورد بنووسیت، ئەنجامى ياران؟

کئی دہروونی مہنگ بکا بہ دہریا؟!
کئی بہ ہونراوہ پیکر دروست کا؟

«دہرویش عہ بدوللا» و شوخی ناو دہرگا؟
چ پینوسیکی کہ، باسیان بکا؟!

چ پینوسیکی وا نووسی بہ ووردی
کہ چند بیزارن لہ جووکی کوردی

کئی وک ٹہووہستا پرو بہ پرووی زوردار
پروزیابی کرد، لہ پکی بازار

ہاوپازی «بی کس»، مہستارم پرو
خاوهنی پیری پرشنگ دارم پرو

ماموستای بہ ہری بہرزو لوم پرو
ریواری پیگی پر لہ داوم پرو

دلسوزی راست و بی مہرامم پرو

ماندووی ریّی دووری بیّ ئەنجامم پۆ

کهوی خویناوی پایزی خه‌مگین
خه‌نه‌به‌ندانى «مه‌م» بو «خاتوزین»

په‌لکه‌ زیرینه‌ی دوای بارانى زۆر
چه‌ماوه‌ته‌وه‌ به‌رامبه‌ر به‌ خۆر»

تریفه‌ی مانگه‌شه‌و، چه‌وی ناو کانی
نای! بو مامۆستای هونه‌رو جوانی!

تیشکی ئەندیشه‌ی بیّ سنوورم پۆ!
ئه‌ستیره‌ گه‌شه‌ی ریگه‌ی دوورم پۆ!

ده‌ریای زانست و ووشه‌ی جوانم پۆ
ده‌ئه‌ی کویربی مه‌رگ، وه‌ی «گۆران»م پۆ
شاسواری شیعرى کورد زویانم پۆ

ده‌ست بو پینوس به‌م، ده‌ستم ئەله‌رزى!

ئاخو چي بنووسم ؟ شاياني توڻي

دوا ووتهم وايه كه بيوريت ليم
كهى من نه توانم شيعرت بو بليم
نهمهى كه ووتم هر كهف و كول بوو
خهم و پهزاره و شيوهنى دل بوو

۱۹۶۲/۱۱/۲۵

هه له بجه

کاکه . . . شيعر؟ شيعرت بو بليم؟
بهزمانى هونهر تههوى بدويم؟

بهلى له دهرياي گهردشى روزگار؟!
کام ووشه بکهم به ديارى و يادگار؟!

له سهر ئاوازي مهلى کام سهرچل؟!
تيشكى کام بهيان، نازدارى کام گول؟!

له سهر موسيقاي کام دهنگى ديرين
زهرده پهري خور سهر لوتكهى بهفرين

يان لهسهر تهى کام كيوى دلگير؟
سروشتي خه مگين نيگارى زوير؟!

سروه و شنه‌ی دار زریوه‌ی کام چهم؟
شمشالی تینوو کف و کولی خهم؟!

کلاو زه‌ری زیو، پرچی ووردو جوان؟
په‌ژاره‌ی، «بی‌کەس»، ئەندیشه‌ی «گوران»

قاقه‌به‌ی «ژهره‌ژ»، دهنگی کاری ویل!
هاره‌ی ده‌ست هاری نازدارانی خیل

«گه‌ردوون»، تاکوکه‌ی وابی مروته‌ی؟
تاکه‌ی سه‌ختی‌ری؟! چقل! بی‌په‌تی؟

ئای.. وه‌ی.. سه‌رسام خوم! نازانم چیبکه‌م؟!
«بووکی» په‌ژاره ! که‌ژاوه‌ی سته‌م!

چی بکه‌م به‌خه‌لات بوکی که‌ژو هه‌رد؟!
له‌یلی به‌جیماو، مه‌جنونی ره‌نگ زه‌رد!

کله‌په‌ی کام «نه‌ورۆز»، ئە‌هی هه‌تاوی که‌ی؟!
به‌رزی کام دارگو‌یز، بو‌نی کام داربه‌ی!؟

بهراست نازانم چيپکه م! چي بليم!
چي پشت گوي بخم، له چي که بدويم!!

بهلام هه لبه ستیک، ههستی کاک «مه دهوش»
رهنگه دلي سر بينيته وه جوش

ئينجا سه رنج ده، له زامي دهروون!
له باس و خواسي دهوران و گهردوون!

يان بچو (ههولير) لاي ماموستا «گيو»؛
دلسوزي نامراد، زاناي نه به زيوو

بيستوني فههاد هه وارگه ي شيرين
پره له دانه ي ياقووتي ديرين؛

خوت بيکه بهرست دورپري رهنگاو رهنگ
بو بيري، ميژوو، بيکه به فه رهنگ

بهائی بیگومان کاروان ناوہستی،
شہو چند در یژی رژی ئه بی ہل بی؛؟

۱۹۷۸/۴/۱

ہلہ بچہ

تیبینی:

ئہم ہلہ بہستہ لہ میہرہ جانی شیعو
ہونہری کوردی دا لہ ہولیر خویند رایہ وہ.

دياراسى پهلوه

بهلى پهلوه، بهراست پهلوه
بهروهدهى بهردو، هردو، كدزو، چه

تیشکم خوش ئهوى بوى شيت و شهيدام
بهزهزاي شاخم، نيرگزي شهلام

ئهپروم نهگهپريم دهشت و دولي شين
ئهنديشهه ئهفرى بو شانى ههنگوين

بى سروه ئهفرم، ئهپروم ئاسايى
وورد ريگهه ئهبرم، دوور له لاسايى

لهكوى ئاههنگ بى، زيكهو گروگان
ئهگهه لاي شوان، بو سوزى شمشال

ئهفرم بو ناو رهز گولى لالهزار
ههميشه لاي من، نهووزوه بههار

میژووی ره‌نگینی خاکم به‌لگه‌یه
ری چند دژوار بیت کاروان له‌ری‌یه

زور نه‌ینی هن که‌په‌ی پی‌ نابهن
گه‌لی جوانی هن هه‌ستی پی‌ ناکهن

له‌گه‌ل تریفه‌و جریوه‌ی شه‌وگار
ئه‌یکه‌م به‌ مه‌شخه‌ل بو‌ ریگه‌ی ری‌یوار

له‌ده‌ریای زانست ووشه‌ی زور پروناک
ئاواتی دیرین، به‌هره‌و بیرى چاک

له‌گه‌ل تیشکی خو‌ر ئه‌دا له‌ناو چه‌م
ئه‌فرم ئه‌یدرم به‌رگی شه‌وی خه‌م
ئه‌چنم گولی وورد، سپی، موری کال
پیشک‌ه‌شی ئه‌که‌م به‌سالی منال

له‌سنگی سه‌خت و سه‌نگین چوارلا
تریفه‌ی شادی به‌هاری هیوا

چەپكىك لەگزنكە، «گەشىي» گۆلى ئال
ديارى ئەمسالى من بى بو مثال

منالانى وورد ئيوەن ھەموو كات
قارمانانى دوا رۆزى وولات

جەزنى نەورۆزى ئەمسالتان پيرۆز
ئيوەن خەمخواری نيشتمان و ھۆز

بژين بەئاشتى لەگەل سەر بەستى
دوور لەجياوازی و پەژارە و پەستى

۱۹۷۹/۳/۱

يادو ماتم

هانام بو نام خانه کهم برد
له ووشه کانت پرسپارم کرد!

«جوانترین سلاو بو ئه و کهسه
کوټ له پئی یه، «قهید» له دهسه.

وهك سه روکی سه رکه وتووی جهنگ
به شانازی بهرز ته کا دهنگ»

ئوخه ی ووشه رهنگینه کان
ئیوه ههرهه ن وهك خوتان وان

ههست و هوشی ههستیاریکن
تاهه تا دوورن له مردن

له ئاسمانی شهوی تاردا!
له پروژگاری پر تازاردا

وهك ئهستیره ئهجر یوینن
وهك و بلبل ئهچریکینن

ئاودیڤری داری ئازادین
به رهه می بهرزی کاردوخین؛

ماموستامان؛
له ههورامان
له شاران
لای ئاوارهکان
له «ئاوی سهر»، له کوساران
بوئوی یهك رهنگ
بوئوی یهك روو
بوئوی دلسوزی
کوچ کردووا!
دل هاته کول
ئهسرین ههلچووا!

بوو به شیوهن
بوو به گریان!

بنو ئیسته پیلو لیک نی

هر نه وروز دی

به هار دینی

سه رچاوه کان نه ژینه وه

دره خته کان نه روینه وه

پۆل، پۆل، مه له رهنگینه کان

نه گه رینه وه بو کویستان

نه گه رینه وه بو کویستان

قووتابیان به سه رکه وتن

دهست نه کهن به سه روود ووتن

له گه ل ووشه کانت نه دوین

سه روودی روژی نوی نه لین

۱۹۸۲/۹/۱۶

بو چله ی ماته می خوالی خوش بوی به ریز، زور به ریز ماموستای

شاعیر « ماموستا کاردوخی » ناماده م کردو پیشکه شم کرد.

شين بؤ شاهو

ماموستامان، ئه‌ی هاوری‌که‌م
وا تویش رویشیت، روو له‌کی‌که‌م؟!!

کی لیم بگات، له‌کی‌بگه‌م?!
باسه‌کانم بوکی بگه‌م?!!

کوی بگه‌ریم?! کام هه‌ردوو کو؟
له‌کی پرسم هه‌والی تو؟!

چون بگه‌م دیدهنیت «شاهو»
ئهی کویری مەرگ! وهی مامه‌رو!

وهی له‌پیری! ئاخ له‌مردن!
له‌ده‌ست هه‌ردووکیان چی‌کردن?!!

ئهم دوو زورداره هه‌ر زالن!
مایه‌ی ئاخ و ئوفی تالن!

چەند بەسۆز بوو ووتەکانت
هەستی بەرزو بیرى جوانت

گویم لى ئەگرتى بەووردى
چەند ناسك بوو وشىشەى كوردى

ئەندىشە بوو
جوانى بوو
بەيامى كامەرانى بوو

ئا . . . هاكا ، كچم رۆژھەلات
ئىمەيش ھەر ئەگەين بەئاوات

بەرگى سەختى و ستەم ئەدرين
لەسەر چۆپى دا دەست ئەگرين

ئەبينەوہ بە چوارده سال
ئەشكىنين «كاسە»ى بادەى تال
بژى خەبات و نەبەزين

بى گومان ھەر سەرئەكەوين

۱ مامه . . له گهل به یانی ی نوی
ئه وکاته ی تازه خوړه لدی
په پوله بولای گول ئه فری
که بلبل بوچل ئه گه ری

هر که ئه لین وا نه وروژ هات
نیرگز ده موچاوی ئه شوات

سه رچاوه کان، پرن، خوړن
هونراوه کان، ده نگه هه لپرن

ووشه کانی تویش هه رگرن
نه ئه کوژینه وه، نه ئه مرن

به لام من بی تو خه مبارم
ته نیاو ناموو لیو به مبارم

۱۹۷۲/۷/۲۳

هه له بیجه

به بونه ی کوچی دوا یی ماموستای خوشه ویست و به نرخ «مه لا
حه سهنی قازی» یه وه «شاهو» ووتراوه.

سه رنج

که سه یرم کرد ئه و په یکه ره
سه راپا هه مووی گه وه ره

به رزی و جوانی ئه و بالایه
کو تو مت ئه تووت ئالایه

چ ئالایه ک، چ ئالایه
خوزگه نهینی نه بوایه

ئه ترانی چی له دلدایه
دله وه یا خود ده ریا به

بریا نهینی نه بوایه
باش ئه ترانی که چی تیا به

که سه یری گردنم ئه کرد
ئه تووت گردنی چیا به

له ناو بيشه‌ی چياکه‌دا
بی‌گومان (فرازی) تيايه؛

باسی ته‌ستیره‌یه‌کت کرد
هاته‌وه یادم ده‌ست وبرد

گویی نه‌بوو له‌هه‌ورو هه‌را
هه‌رگه‌ش بوو زورجوان ته‌تریسکا

جار، جار، له‌به‌ر تریفه‌ی ته‌و
تینی نه‌بوو تاریکی شه‌و

نازانم چون باست بکه‌م
هه‌ستی خو‌مت بو‌ ده‌ربجه‌م

چونت پیشکه‌ش بکه‌م دیاری
که‌له‌یاد نه‌چین ئیجگاری

مه‌ر له‌به‌هاریکی شاددا
له‌نه‌وروزیکی ئازادادا

گوھسار بگه پریم خوارو ژوور
هه لېژ پریم یاقووتی سوور

بوږه نالیم گولاله ی ئال
چونکه سهراپا سووره یال

تو به چاره سه ریکی وورد
منیش به ئه ندیشه ی خواکرد

به لکو ههردوو کاریک بکهین
ئه و دیمه نه، له یاد نه کهین!

تو ته ماشا «فراز» خاتوون
چهنده گرژو موئه گهردوون

بوئیمه ههردانه ی داوه
به لام ههردخه یالی خواوه

۱۹۸۲/۲/۲۳

سلیمانی

شېۋەن بۇ مامۇستا «گېو»

لەگەل سلاۋى گەرم و گور بۇ

گیانی پاکی ئەم مامۇستا سەربەرزە
بەرامبەر گەل و نیشتمانەگە، وہ بەرامبەر
مروڤ و مروڤایەتی.

ئای لەسەختی چەرخی ستم
وای لەداوی مەرگ و ماتەم

کوچت کرد بۇ ھەواری نوئی
کوئی بگەریم، چی بلیم؟ چی بکەم!

ھەوالت پیرسم لەکی؟!
دلی شەوم چون بۇ شەق بی؟!!

کی بلی وامامە ھاتەوہ
دەست بۇ پینوس ئەباتەوہ

وهك بلبلى دل بريندار
بگه ريم ههوار به ههوار

كام لوتكهى خهم بهه ژينم؟!
به چ ههستىك بچرىكىنم!؟

لاى دار به پروو، سوره چنار
هاژهى چهه، يان هارهى دهست هار

لاى رهنجبه ره به تواناكان
لاى رهز؟ يان لاي ديواوه كان!؟

لاى شوان، له سهه سوژى شمشال!
بگه ريم، پيرسم ههوال

له ناو ماله شووله كان!
لاى مناله كزو له كان!

له لاي مهله، تينووه كان!

ناو لاپه ره، زیندوو هکان!

له سه ری رهش، تا هه وارمان!
لائی ده ست نووسه کانی جار ان

دهی با هه موو بگرین یه کجار!
فرمیسک بریژینه رووبارا!

تازه، مامه رووی کوچی کرد!
دلسوزه که ی نه وروزی کورد

ئیتیر مامه له هه ولیری
جهژنه پیروزه نانیری

وه ستا پینوسه که ی مامه
بو منیش نانوسیت نامه

کی وهک تو به کول بپرسی؟
کچم بو خامهت، نانوسی؟

ماموستای بهرزو روو سوورم
هاتووم، ریبواری ری ی دوورم!

وهك مهلی سهر لی شیواوم!
دووچاری ته لیسم و داوم!

ماموستا «گیو» ئهی به هیتر له زیرو زیوو
دلسۆزی به مراد نه گه یوو

لهم خهم و گیزاوو داوه
سه رسامم! سه رم سوورماوه!

چون پینوسه که ی من بو تو
بنوسیت بلی مامه رو؟!

ماموستای میزووو ویزه ی کورد
من چون نه توانم بلیم مرد!

نه، . . . هه رگیز نالیم مامه رو
چونکه نامریت، هه ر زیندوویت تو

له گه ل گزنگی به یاندا
له نهوبه هاری ژیاندا
که ئه لاین ئه مرۆ نه ورۆزه
لێک ئه کهن جهزنه پیرۆزه

جائه و کاته ده رئه کهوی
رووه و هیوا سه رئه کهوی

داری خوژگه و ههول و خهبات
گولی سه ره بهستی ده رئه کات

به لām ئیسته ئابه م جوړه!
وون بوونت هو ی خه می زۆره.

هه له بچه

سالی ۱۹۷۷

به بۆنه ی دوا مالتاواپی مامۆستای زۆر خوشه و یست و نه مره وه
«مامۆستا گیو موکریان».

سكال

ئەگەر ئېم بۇ ھىلانە يەك
دەستى ستەمى نەدىيى

بۇ كاسە يەك كەھى مەى بى!
مارى رۇزگار نەى نە گەزى بى!

ئاخ بۇ سروە يەك، شتە يەك!
بەسەر تەرمى كوردە قردا!

بەسەر مەرگى كوت و پردا!
نەيەت و تىپەر نەبويى!

دەشمشال ژەن ئەى ئازىزم
مەوہستە بابى دەنگى نەى

زور زويرە دلى زيزم!
پەنجەت بچوللى دەسا دەى

من به شیعر تو به شمشسال
بادهی خه می تال هه تاکهی

ملی چاره نووس بشکینه
بو رووناکهی بچریکینه

ژیان ده سا چی ماوه دهی
به راستی دل برپنداره!

زامه کانی بی ژماره
سه رگه ردانه دادی نه دهی

جی بیلم قور و زه لکاوی
بگه مه سه ر چه شمه ی تاوی

ئای هزار خوژگه م به و کاته ی
که به بی خه م نه ژیم تاوی

با بې‌ده‌نگی؛ که یانی که ی
بابگات بوئی زهرده به ی

چنار هه‌روهك منی هه‌زار!
خو‌راوه‌شینی له‌هه‌وار!

کوانی ژیان؟ کوانی به‌هار؟
کوا قاقه‌به‌ی که‌وی کوسار؟

من که‌لم سروشته پاکم
نه‌وی ئەم خاکه‌ خه‌مناکه‌م!

له‌گه‌ل هوزار، له‌گه‌ل هوزره
کام زام قووله! پر ناسوره!

کام شه‌و سه‌خته! کام خه‌م زوره!
هه‌موویم نو‌شی بی نوره!

منم هه‌لگری نامه‌که‌ی

ھەرگىز رۇژىك، نەم ووت ئۇخەي!

دەلىدە «نەي»، ھەر خەمە ژىن!

ھەر ئەينۇشىن، خو ئابەزىن!

ھەر كەھاتىن، وامان ھىنا!

ئەرۋىن ھەرئەگەين بەھىوا

بىجولت پەنجەت بەووردى

بايىت سۆزۈ نەواي كوردى

ھەلەبىجا

۱۹۸۰/۶/۵

ناخۇشترىن رۇژى ژيانم

لەيەكىك لەژمارەكانى گوڧارى نووسەرى كوردا بلاوكرائوتەوہ.

له گهل مامۆستاي شاعير كاك «مهدهوش»س هونهر مهنندا

ئەي كۆيۈبى پىرى نەمىنى باوى
بمىرى لەناوچى زق و شالاوى

هەناسەم تاسا! دوو ئەژنوم لەرزى!
كەدىم ئاوايە! چەپۆكى پىرى!

جائەندىشەم رۆي جىي ھىشت ئەوناوہ
چوو بوچەند سالىك گەرايە داوہ

بوچ سالىك؟ سالى شەست و شەش
كەبۆيە كەمجار ناسىم كاك «مهدهوش»

دوو مهلی ناسک ، ئەخوینن زۆر جوان

ئەمیان بو هونەر، ئەویان بو ژیان

نابی گوی بگری له باسی پیری

بیدرە، فری دە بەرگی زویری

دەست دەرە پینووس بنووسه بو ژین

گیانی هونەر مەند، دوورە لە بەزین

هەولیر

لە کاتی گرتنی کونگرە ی پینجەمی نووسەرانی کورددا

شیرین

بابویهك بدوین، گیانه کهم شیرین
به یادی جاران که دائه نیشترین

توی زور نازنه نین
منی زور خه مگین

من به خویندنه وه
تو به پیکه نین

تو زور پهروشی دیداری من بویت
باست نه کردم بو هه رکوی نه چویت

منیش وه بلبیل به دیداری گول
هه رکه نه م بینیت گوشاد نه بو دل

دوو هاوری دلسوز، دوو خوشکی گیانی
نه مان کرد باسی نه مروو به یانی

توخوا شیرین گیان
ئیمه‌ی بی تاوان
سه‌یرکه چی نه‌کرد!
چه‌پوکی ده‌وران!

هەر ته‌واو نابی ته‌لیسمی، ری زین!
که‌ی ئەمان زانی، وایه‌ک ئەبین!!

نه‌بیر، نه‌ته‌گیر
نه‌ژینی چۆلی
هیچ نه‌یدا داری
ده‌ردی کلۆلی

من هەر که‌هاتم که‌ی خوشیم لابوا!
ماری زۆردار له‌قژم ئالابووا!

ئهو که‌سه‌ی که‌زۆر نزیک‌ی من بو
چاوی ته‌ماع و چنگی ئاسن بووا!

تروسکه‌ نه‌بوو، ری زۆر بارک بو!

هەر بیری تەسك و هوشی تارێك بوا!

باشه شیرین گیان تو بو وات لی هات؟!
ئهی چی توی خسته روژگاری نه هات؟

ئەزانی شیرین، بەبی زیادو کەم
ئیمهین شاسواری گۆره پانی خەم

ئەزانی شیرین، ئیمهین نابەزین
هەر ئیمهین ستم دینینه لەرزین

۱۹۸۳/۴/۱۵

سلیمانی

تی بینی:

کەله هونراوه کاندای باسی «شیرین» ویت مەرچ نی یه هاوریکه ناوی
شیرین بیٔ .

بہ سہر زمانی نافرہ تیک

(شیرینی) کلؤل! لہیلی نامراد خوم!
(زینی) تور بہ سہر ا ہرگیز ناشاد خوم!

ہاوری و ہاودہ می، تہرمی بی گیان خوم!
خومن بہ شوانی؛ (غولی)! بیابان خوم!

مہلی بی بالی گوم و زہلکاو خوم!
گہری و راست پروم نابی و، بہ ناو خوم!

وہک فر فر وکھی دہستی منال خوم!
بی کور پھی تاوات! بی گروگال خوم!

پاش «۲۵» سال: رنج به خه سار خوم!
هنگوینی لاوی به زه هری مار خوم!

ته نیاو بی تاوان رنج به عه بهس خوم
به تیرو تانه ی که سو ناکهس خوم

ژینی بی به هار دل به تازار خوم!
بی کهس! بی دادوهر، به ندو دووچار خوم!

ده بگری!، ده بگری گیانه!
پایزه! هه رخم هه رزانه!

تافیل بازی و ده ست برین بی!
تازورداری! ناشیرین بی!

ته نانهت هاوری و کهس وکار!
هر بو پاره نه بن به مار!

نه بنه زوردار!
پیلان نه گیرن وه کو هار!

پڙهيو له ههوار

ههوار کوانی «خال»؟
ههړ نی په له مال!

نازانم له کی
پیرسم ههوال

حیلهی «تهسپی شی»
نیسته، له کوی دی؟

تههی دهنگی دلیر
له کوی هه لتهستی؟

له کام شوین؟ کام جی؟
کام پیروزبادی

له کام نه ردینی
ریگهی نازادی

به بهرزیت، ههوار

دل ئه وهند تهنگه

له تاو دلتهنگی

زمانم لهنگه

یاخوا چریکهی هوزاران نهیهت!
ئاوازی دلگیر، بهرگویی نهکهوئیت!

به بی لای لایه، کۆرپه بسرهوئیت!
شهنه‌ی شه‌مالیش نه‌روات و نهیهت!

گولاله‌ی ئال و والای دهشت و دهر
نه‌رازینه‌وه! نه‌نوینن هونه‌ر!

خۆ ئه‌وا هه‌وار بوو به‌چه‌ند سالی!
«خال» مالی جیه‌ه‌شت رووی کرده‌چالی!

نه‌رێی ریواره! نه‌هی هه‌والی
که‌س بۆ بینینی هیچ شتیك نالی

هاوار لهو چاله سهخت و بیروونه!

دانا سهرسامه! زانا زهبوونه!

هیچ روژو کاتیک شکوهی نه کرد!

چهند شیرى شکاندا! لانهی ویران کرد!

چهند بیچووه شیرى دایه دهست ریوی!

ههرکس بو ناکهس خوی کرد بهخیوی

لوقمانی قووت دا، ئه رهستوی ون کرد

کس لهم دهر وونه! سه ری دهر نه کر

باهه لست، دهنگی مام که ریم به داخ!

ئه و بنالینی! منیش بلیم ئاخ

خاله، له ری ی دوور له ری گهی نه هات!

زور به دلته نگی هاتمه وه بولات!

هاتمه وه ههوار! ههوار کش و مات!

نه تو ههیت، نه وهك ئه وسایه وولات!

نه هوروی دیوان! چریکه‌ی کوساران؟!
به‌رگویی نه‌که‌ون، چون جاری جاران!

«گه‌ردن، های گه‌ردن
گه‌ردنت زه‌رده
سه‌یری سای گه‌ردن
ده‌رمانی ده‌رده
هارهی می‌خه‌ک به‌ند
شه‌و له‌خاوم که‌رد
من چون نازار دار
نه‌له‌های ناوم کرد

منو ده‌ماوه‌ند، شه‌رتی‌کمان که‌رده‌ن
نه‌و ته‌م و من خه‌م تاوه پرووی مه‌رده‌ن!

جه‌که‌لان که‌لی، جه‌به‌رزان به‌رزی
هه‌رویت سه‌ر ته‌لی، هه‌رویت سه‌ر ته‌رزی

باخی‌کم ناشتووه له‌وره‌زه دیمه
له‌ده‌وری مالتان گول داویه خه‌یمه

بانگ کهن «داوده جو» حهفتاو جهوت شارگهر
سهرتاپای له یلیم بو بگری له زهر»

ئاخو من کیوم؟! یاخود «کیوه رهش»!
ههردوو کمان وهك یهك بی بههره و بی بهش!

نهء بابی دهنگی راوه ره ی منال
سابه شکو هیوا بیته گروگال

۱۹۷۵/۴/۲۵

چند ووتو ويژنيڪ

ڪاڪي جوتيار له «گا» خوره
دلي زهوي چاڪ هه لدره

مه چوره داوي مير و ڪاڪ
به رهنجي شان به بيري چاڪ

پينره ناو به ره مي پاڪ
بزي زور پيلوانه و بي پاڪ

مه پرسه کورسي گامه يه
ته وگوريس و ، ڪلامه يه

زور باشتره له و خامه يه
وهيان له و پروانامه يه

که خاوه نه کهي کوشتووه
بادهي به ديبی بی چه شتووه!

له پال پهردهی بریقه دار
هه لیه ئەکات ههروه کو هارا!

کاکێ کرێکار دهی هه لده خشت
به رهنجی شان بیهسته پشت

نان پهیدا که سه ره برزانه
که هه ره سه ره برزی ژیا نه

زور له وانه به ریز تری
پیرۆزترو به هیز تری

که له پال پهردهی رهنگا ورهنگ
وهک زهروو خوین ئەمژن بی دهنگ!

سه دهی بیسته گهله هوشیاره
هه ره که سه هه رچوئیک بیت دیاره

کاکێ گاوان له م که له، بو که له
هه را ئە که هیت به په له پهل!

لهم ئهدهى دار، لهو ئهدهى پهل

ئهكه وپته ناو ئاو وهك مهل

چهند بى گهرده ئهو ژيانه

نه فيشالهو نه تاوانه

كاكى شوان ليده شمشال

جوانه ميگهل، جوانتره يال

سه ر ئاخ لهدهست ههناسهى كال!

بى سنوره ئه نديشهى تال!

ههر سال به سال خوزگه م به پار

كهى وه هابوو؟! ههلهپهى زوردار

۱۹۷۱/۲/۱۵

ههله بجه

تى بينى:

ئهم شيعره له ژماره تاييه تى يه كهى رۆژنامهى هاوكارىدا له سالى

۱۹۷۲دا بلاوكر او هته وه.

چۆلە كەو منال

ئەي چۆلەكەي ووردو جوان؛
ئېسك سووكى دارهوان؛

بېو بچۆ بە قونە قون
يارى بكة له گەل من

منيش خاوين و پاكم
پهروهدهي بيري چاكم

مهترسه ، رامه كه ليم
گويم لى بگره چى ئەليم

تۆ له گەل په پوله كان
چاو شاركى كه ن بوختان

منيش هوگرى جوانيم
له گەل ئيوه دا ئەزيم

چون رانه كه م بوگولان!
زيان نهدهم لهمالان!

بهردى دارلاستىكى من
بشكىنى سهرو گهردن.

مهركه شه و هات ماندوويم
هر ئيواره ئىي بنووم!

نهوه بى ئيش و كارم!
بيزار بن له كردارم!

ئهى بو دواروژ چى بگه م!
چون بى بگه م بيمه پهره م!

بژى خو و ره وشتى جوان
بژين ئيوه و وانه كان

بژين دراو سىكانم
كه وهك كه سو كارم وان؛

ماموستا قوتابخانه تيشكى روژى زيانن
ههريژين هاورى كانم هاوكارو پشتيوانن

۱۹۸۴/۲/۱۸

ههله بجه

تارا

تارا، كچه كورد، وه كو ئه ستيه،
سه رده ميك بكشي، سه ربه ليره،
سه يركه سه يرانگاي خاكي باپيران،
ئيسره يه پيشه ي مادرو ئاريان،
ته ماشا ميژووي پايته ختي بابان،
مه لاجوالانو ده شتي كانيسكان،
بروين بگه ينه سه رلوتكه ي به فرين،
هه وار به هه وار يادگاري ديزين،
باخان شه تاوان شه پولي ره نكين،
فه رهاد سه ر گه ردان شيريني خه م گين!
به به يتي كوردي وورد وورد بت دوينم،
ريحانه ي كيوي كه ژت بو پينم،
له ده رباي ويژه ووشه ي روو نوگه ش،
بشكينييت بالي سه ختي شه وي ره ش،
نهك به تيني خه م روژيك بيت بيزارا،
نه به زيت تاكو تو ئه و ئه كه يت بار،
ووشه ي روو نوگه ش له هه ستي پرسوز،
هه روهك پليسه ي ئاگري نه وروز،

بوت هه ل بژ یرم وهکو به لالوک،
زهرد وهکو گزنگ سوور، وهک تارای بوک،
بیکه مه ملت ملوانکه ی یاد گار،
تازه و تهر ههروهک هه میشه به هار،
گهردنو ملوگهردانه ی بی گهرد،
وهک که له کیوی یان ئاسکوله ی ههرد
چون گهردانه یهک ههر بریقهی بی
به شه و چراخان به روژ ژینی نوی

یادیک

بووکو، باله بان، هازه هازی چه م،
چه تری شوره بی، تاراو سهر په رچه م
بارگهی (پیخه سوو)؛؛ کولیچه ی تیایه؛؛
میوژوو؛ باسووق؛ تویشووی ریگایه،
رمبازی له شکر؛ سواری به ده ماخ؛
قاقاو قریوه؛ ده نگ دانه وهی شاخ؛
زریوهی ناو (دی)؛ هاره ی خشلی زیو؛
زرمهی زه ماوه نند؛ بووکی دابه زیو
تو بلیت گهر دوون، شیرینی تال کات؟!
دی؛ ههره سبیت شایی؛ به تال کات؟!
شار پتاسینیت! هه وار به دووکه ل!
ساواو پیشکه که ی، بکات به مه شخه ل!
له ناو فهره نگی گاده مو، حه وا؛؛
به دی، نه کراوه، نه ورۆزیک ی وا!

جوانه دار بهروو محاله به لالوك،
پي دهشت رهنگينه وهكو بهرگي بووك؛
كاني يو بهراوو خهلهو خهرمانه؛
مي گهل، سهرمهستي شمشالي شوانه،
جا ئينجا خوينهر ناشي نهيزاني؟
له گهنجي ديزين تاجي كه ياني؛
بههره و ديمهني نه م خاكه پاكه؛
گه ربيو نه مان بي نه بوونمان چاكه.

له هاوكاريدا بلاو ۱۹۸۷/۱۲/۱

كراوه ته وه

بەيتىڭىز دېيىن

دە ئەي خاھەن سۆزىڭىز
ئەمما تەمەن رۆيۈر ئەمما!

خەم بارگەي خەست لە ھەرچوار لا
رەشمالى، خۇبى لى ھەلدا!

بەھارى ژىن ئەوارۆيى!
بەلام نەورۆزىڭىز؛ نەدى!

بە بەيتىڭىز ھەر ئىجگەر دېرىن،
ھەر وەك شانى ھەنگوئىن شىرىن،
دەم كەرەۋە؛

بو من ماندوو بی پشوو،
ریواری ریگه لی وونبوا!

بی تریفه بی تیشکی خورا،
ری، پر له جانه وهری زورا،

بهیتیک، قالبوی دهورانی زوو،
وهك (تالتون) له مهحهك دهرجو،

رستیک (مرواری) تیشك دار
بههروه بهرهه می ههستیار

هاژهی سهراچاویهك قهشهنگ؛
برواو، هیوا، سسرودو دهنگ

با بییت بهتویشو هاوریم،
هیچ نه بییت بزائم من کیم؛
دهفهرموو دهست دهره پینوس
بیر که ره وه؛

نەزەن كاسەران .. دۈۋرە لە سەردەن

كى ئەبوت چيا جۈۋانە مەرگە ئەبى
كى ئەبوت ھازەي تاڭگە ئەۋۋەستى

كى ئەبوت كانى گۆرى بو ئەكرى
كى ئەبوت رەنگى سەۋشەت ئەگۆرى

بەلام نە دايكەم ديمەنى جۈۋانم،
تۆ ھەر نەۋرۈزى شىشە داستانم،

يىستۈمە شىنى مەجنون و لەيلى،
شەپۇرى شىرىن بو فەرھاد ئەبى،

بەلام نەمىيىستۈۋە ھەر نەبۈۋە نابى،
بىلەن نىشتان مرد ياخود ئەمرى،

بەلى بى گومان كە من رۆلەي (دېم)،
كە ئەۋ بىسۈتتە من بو نەسۈ تېم؟

سەۋۋەستى بەرزەم ۋەك خۈي ئەمىنى
نە ئەۋ ئەگۆرى نەمن ئەگۆرىم

كاك كامهرايش وهك كيوه كاني،

له گه ل گزنگي تازه ي به ياني،

له گه ل هه لبه ستو هو ره و گو راني ي

له گه ل فاسپه ي كه و شمشالي شواني،

له گه ل لاپه رهي رو زاني پاكي،

له گه ل دلسوزيو بي ري روناكي،

له گه ل نه به زيو و ره به رنه دان،

له گه ل ريره وي راستي نه مران،

له گه ل سر و دو ته پلي سه ركه و تن،

نامري (كامه ران)؛ نه ژي كامه ران دو و ره له مردن.

به بو نه ي چله ي ماته ميني شاعيري

نيشتمان په ره و رو نه مر ماموستا

كامه ران مو كريبه وه

له گو فاري به ياندا بلا و كراوه ته وه

چەند كۆرتە ھۆنراۋىيەك

منالېكى چالاكم

منالېكى چالاكم
ھوشيارو بىر رووناكم

وانەكانم خوش ئەۋى
سەرئەكەوم بى باكم

مەشخەلى رىى خەباتم
ھىۋاى بەرزى وولانم

۱۹۸۴/۴/۲۶

ھەلەبجە

۱۳۳

« چند کورته هونراويه »

گه ر نه پيچرينم بهندي دوو چاري!
خوم نهره نجينم بو به ختباري

چاوه ربي خه لك بم، خوم تي نه كوشم
جاكهي مروشم، كه ي خاوه ن هوشم

به پيچ و په نا برويت نه نه وي

چون هه نگاوت ناواده رته كه وي

نه و په رده ي ئيسته بريقه داره
هه ر ده رته كه وي ت هيلانه ماره

لاى لايە

دوینی به یانی ، بی ئاگاۋ خاموش
لەخەو راپەریم ، بەدەنگیکى خوش

دايکىك بەنەرمى لای لایەى ئەکرد
ئەندیشەو هوشى بولای خوی ئەبرد

بەلام کۆرپەيەك نەيەتە کۆر جوان
دەك ياخوا نەبیت بەبار بو ژيان

* *

زۆر هوشيار نەبى ، ديارە كە خەلكى
ئەوەى بى خوشە تو هەرگيز نەبى

نەماپك ريشەى بەمەردى پرووا
شەو چەند دژواربیت بەگزنك ئەگا

رەۋشتى جوانە ، سروشت ئەنوینی
بەهیچ ناگۆرى ، ژەنگە هەلناھینی

ترسان لهچى

دەورپشت وژيانى چۆل
بەختى نەزۆك منى كۆل

جېھاننىكى سەيرو سامناك
منى تەنيا ئاسمانى تاك

بەلام لەگەل ئەم گەردوونە
ترس و بەزىن ، ھەر تيا چوونە

تەنيا مېژوو نامرى و ئەژى
كەمەرگ ھەبى ترسان لەچى

سهر بهرزی

من مناله کهم که تو یانا کو شتم
تازاری سهخت و سویان بی چه شتم

ژینیان لی کزدم بهدوزه خی تار
پرگورگی برسی، پر تهلیسم و مار

له ژیر پهلیانا پهللم نه کوتا
بی کهس و لاواز به تاقی ته نیا

گهشی زامه که ی تو م کرد به چرا
ته نیا هه رته و بو و تروسکه ی ریگا
به خوینه که ی تو که و تمه نووسین

کسی ریگا

نووسیم بابه گیان مژده، مسه ر بهر زین بستین

نووسیم بابه گیان مژده، مسه ر بهر زین

دوا ووتنه

خوینه‌ری به‌ریز به‌لی بی‌گومان ره‌وشت به‌ری‌و
خو‌راگ‌بیرتن و دل‌سو‌زی، تا‌که ری‌گه‌یه بو به‌ثامانج
گه‌یشتنی ئساده‌میزاو جا لی‌ردها به‌خوات نه‌سپیرم،
هیوادارم له به‌ره‌می‌ک، یان چ‌ه‌ند به‌ره‌می‌کی تر‌دا
ب‌که‌وینه‌وه و‌توو‌ویژ، له دیداری و‌یژه‌ییدا به‌یه‌ک
ب‌گه‌ینه‌وه بی‌گومان ئاواتی‌شم به‌ری‌و باشی‌ته‌ره‌نگه
بیش‌زانت؛ ئای‌که چ‌ه‌ند به‌سه‌رفرا‌زیت به‌خته‌وه‌رم.
خو‌ز‌گه نه‌بوم به‌تیش‌کی‌ک هه‌موو تو‌وله ری‌یه
باری‌که‌کانم بو‌روونا‌ک نه‌کردی‌ته‌وه، نه‌بوم به
سته‌کوله‌یه‌ک، پستی هه‌موو سته‌م‌کار و سته‌می‌کم بو
نه‌ش‌کان‌دیت بی‌وره‌که‌ه‌ر نه‌وه‌نده‌م له‌ده‌ست دیت.
«ئه‌گه‌ر گول نه‌بم، در‌کیش نیم» هیوادارم به‌دیاری‌یه
ب‌چ‌کوله‌کانم رازی بیت رایشت چ‌ییه، بو‌ت هه‌یه،
ب‌ه‌رمو‌ویت به‌ده‌ر برینی نه‌وه‌نده‌و تا دیداری‌کی دی،
جاری‌کی که‌یش به‌خوات نه‌سپیرم

خورشیده بابان

رقم الايداع ٧٥٣ في المكتبة الوطنية ببغداد لسنة ١٩٨٨

دار الحرية للطباعة

الجمهورية العراقية
وزارة الثقافة والإعلام
دار الثقافة والنشر الكردية
السلسلة رقم (٢٦)

شجرة البطم

خورشيد بابان

تأليف خورشيد بابان : محمد زاده

السعر (٦) دينار واحد

دار الحرية للطباعة - بغداد

